

**Dohoda o vydaní a navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam
cirkvám a náboženským spoločnostiam**

Povinná osoba: Slovenská republika, zastúpená: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik
sídlo: Nám. SNP 8, 975 66 Banská Bystrica
štatutárny orgán: Ing. Marian Staník - generálny riaditeľ
IČO: 36 038 351
zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: PŠ, vložka 155/S

(ďalej len „povinná osoba“)

a

Oprávnená osoba: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Čáry
sídlo: Agnelliho 217, 908 43 Čáry
IČO: 34 016 546
konajúca prostredníctvom: Mgr. Eugen Daniš, farár farnosti

(ďalej len „oprávnená osoba“)

(povinná osoba spolu s oprávnenou osobou ďalej ako „účastníci Dohody“)

uzatvárajú v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. a) a c) a § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastnictva k niektorým nehnuteľnostiam túto

dohodu o vydaní a navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam (ďalej len „Dohoda“):

**Článok I.
Úvodné ustanovenie**

1.1 Na základe rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 16.06.2019, č. k. 7C/167/2011 – 805 (ďalej len „Rozsudok“), je povinná osoba v zmysle zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastnictva k niektorým nehnuteľnostiam povinná vydať a navrátiť oprávnenej osobe vlastnictvo k nasledovným nehnuteľnostiam v podiele 1/1 k celku:

- parcela registra E s parcelným č. 4634/2, druh pozemku orná pôda o výmere 2 611 m2, pôvodne vedená na liste vlastnictva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, predtým vedená v PKV 2296 ako parcela č. 4634/2 druh pozemku orná pôda o výmere 2 611 m2 (ďalej len „Parcela reg. E s parcelným č. 4634/2“);
- parcela registra E s parcelným č. 3501, druh pozemku lesný pozemok o výmere 33 578 m2, predtým vedená na liste vlastnictva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, pôvodne vedená v PKV 2296 ako parcela č. 3501 druh pozemku lesný pozemok o výmere 33 578 m2 (ďalej len „Parcela reg. E s parcelným č. 3501“);
- parcela registra E s parcelným č. 3535/2, druh pozemku orná pôda o výmere 306 m2, predtým vedená na liste vlastnictva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, pôvodne vedená v PKV 2296 ako parcela č. 3535/2 druh pozemku orná pôda o výmere 306 m2 (ďalej len „Parcela reg. E s parcelným č. 3535/2“);
- parcela registra E s parcelným č. 3536/2, druh pozemku orná pôda o výmere 212 m2, predtým vedená na liste vlastnictva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, pôvodne vedená v PKV 2296 ako parcela č. 3536/2 druh pozemku orná pôda o výmere 212 m2 (ďalej len „Parcela reg. E s parcelným č. 3536/2“);
- parcela registra E s parcelným č. 3537/2, druh pozemku orná pôda o výmere 137 m2, predtým vedená na liste vlastnictva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, pôvodne vedená v PKV 2296 ako parcela č. 3537/2 druh pozemku orná pôda o výmere 137 m2 (ďalej len „Parcela reg. E s parcelným č. 3537/2“);

a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti Rozsudku,

(ďalej spolu len „**Nehnutelnosti uvedené v Rozsudku**“).

1.2 Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.07.2015 a vykonateľnosť dňa 19.07.2015.

1.3 Vzhľadom na skutočnosť, že evidencia Nehnutelností uvedených v Rozsudku bola v katastri nehnuteľností bez vedomia a súhlasu oprávnenej osoby, (ktorej boli Nehnutelnosti uvedené v Rozsudku právoplatne vydané) zmenená, na základe geometrického plánu č. 101 – 3/2017 zo dňa 14.02.2017, č. overenia 86/2017 pre katastrálne územie Čáry (ďalej len „**Geometrický plán č. ov. 86/2017**“) a geometrického plánu č. 101 – 14/2017 zo dňa 27.07.2017, č. overenia 564/2017 pre katastrálne územie Čáry (ďalej len „**Geometrický plán č. ov. 564/2017**“), oba vyhotovené Tomášom Holičom, autorizovaným geodetom a kartografom a overené Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, došlo k nasledovným zmenám:

- pôvodná parcela - Parcela registra E s parcelným č. 4634/2 bola na základe Geometrického plánu č. ov. 86/2017 a Identifikácie parciel zo dňa 25.12.2019, vyhotovenej Mgr. Richardom Zimanom, autorizovaným geodetom a kartografom (ďalej len „**Identifikácia parciel**“) zrušená a nahradená vytvorenou **parcelou registra C s parcelným č. 1445/5, druh pozemku lesný pozemok o výmere 2 612 m², evidovanou na liste vlastníctva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry; a**

- pôvodné parcely - Parcela reg. E s parcelným č. 3501, Parcela reg. E s parcelným č. 3535/2, Parcela reg. E s parcelným č. 3536/2 a Parcela reg. E s parcelným č. 3537/2 boli na základe Geometrického plánu č. ov. 564/2017, zrušené a zahrnuté do vytvorenej **parcely registra C s parcelným č. 1471/11, druh pozemku lesný pozemok o výmere 34 233 m², evidovanej na liste vlastníctva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry.**

Článok II. Predmet Dohody

2.1 V zmysle vyššie uvedenej zmeny evidencie Nehnutelností uvedených v Rozsudku v katastri nehnuteľností, povinná osoba na základe Rozsudku touto Dohodou vydáva a navracia oprávnenej osobe vlastníctvo k nasledovným nehnuteľnostiam v podiele 1/1 k celku:

- parcela registra C s parcelným č. 1445/5, druh pozemku lesný pozemok, o výmere 2 612 m² evidovaná na liste vlastníctva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry; a
- parcela registra C s parcelným č. 1471/11, druh pozemku lesný pozemok, o výmere 34 233 m², evidovaná na liste vlastníctva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry.

(ďalej len „**Nehnutelnosti**“).

2.2 Oprávnená osoba prijíma od povinnej osoby Nehnutelnosti do svojho výlučného vlastníctva v podiele 1/1 k celku.

Článok III. Návrh na vklad

3.1 Účastníci Dohody sa dohodli, že návrh na vklad vlastníckeho práva k Nehnutelnostiam do katastra nehnuteľností v prospech oprávnenej osoby podá Okresnému úradu Senica, katastrálnemu odboru oprávnená osoba.

Článok IV. Záverečné ustanovenia

4.1 Účastníci Dohody podpisom Dohody potvrdzujú, že právny úkon je urobený v predpisanej forme, prejavy vôle sú hodnoverné, dostatočne zrozumiteľné a ich zmluvná voľnosť nie je ničím obmedzená.

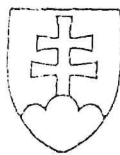


Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť

dňa: 15. 07. 2015 okrem hov

Okresný súd Senica

koruna



13. 11 2019

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY



Toto rozhodnutie je vykonateľné

dňa: 19. 07. 2015 okrem hov koruna

Okresný súd Senica

7C 167/2011 - 805

IČS: 2607205387

13. 11 2019

Okresný súd Senica samosudcom JUDr. Milanom Trylčom v právnej veci žalobcu: **Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Čáry**, so sídlom Čáry, Agnelliho 217, zastúpená spoločnosťou: MAPLE & FISH s.r.o., so sídlom Dunajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 718 432, proti žalovaným: 1/ **Slovenskej republiky, štátny podnik**, Banská Bystrica, Námestie SNP 8, zastúpený advokátkou: JUDr. Eva Mihóhová, Ulica 1. mája 22, Zlaté Moravce o **vydanie nehnuteľných vecí** takto

rozhodol:

Súd konanie v časti týkajúcej sa žalovaného v 1. rade **zastavuje**.

Žalovaný v 2. rade je **povinný** vydať a navrátiť navrhovateľovi vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Senica, obci Čáry, katastrálne územie Čáry vedeným na liste vlastníctva č. 2352 v podiele 1/1 k celku, a to

Parcela registra E s parcelným č. 4634/2, druh pozemku orná pôda o výmere 2611 m², vedená na liste vlastníctva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, pôvodne vedená v PKV 2296 ako parcela č. 4634/2 druh pozemku orná pôda o výmere 2611 m²,

Parcela registra E s parcelným č. 3501, druh pozemku lesný pozemok o výmere 33 578 m², vedená na liste vlastníctva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, pôvodne vedená v PKV 2296 ako parcela č. 3501 druh pozemku lesný pozemok o výmere 33 578 m²,

Parcela registra E s parcelným č. 3535/2, druh pozemku orná pôda o výmere 306 m², vedená na liste vlastníctva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, pôvodne vedená v PKV 2296 ako parcela č. 3535/2 druh pozemku orná pôda o výmere 306 m²,

Parcela registra E s parcelným č. 3536/2, druh pozemku orná pôda o výmere 212 m², vedená na liste vlastníctva č. 2352 pre katastrálne územie Čáry, pôvodne vedená v PKV 2296 ako parcela č. 3536/2 druh pozemku orná pôda o výmere 212 m²,

a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade.

Žalobca sa svojou žalobou doručenou na Okresný súd Senica dňa 27.4.2007 domáhal, aby súd uložil žalevaným povinnosť spoločne a nerozdielne vydať žalobcovi nehnuteľnosti a navrhnúť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam parcely číslo

3535/2, 3536/2, 3537/2, 3501, 4634/2, pôvodne vedených v Pozemkovoknižnej vložke číslo 2296 v katastrálnom území Čáry, spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Tiež sa domáhal, aby súd uložil žalovanému v 1. rade povinnosť vydať žalobcovi nehnuteľnosti a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnosti parcela číslo : pôvodne vedenej v Pozemkovoknižnej vložke číslo / katastrálnom území Čáry, spolu s dokumentáciou, ktorá k nej prislúcha, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že je útvaram Rímskokatolíckej cirkvi s vlastnou právnou subjektivitou v zmysle zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkvi a náboženských spoločností. Žalovaný v 1. rade je právnická osoba zriadená v zmysle

Žalovaný v 2. rade je právnická osoba, ktorá ako štátny podnik vznikla na základe rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR, č. 2795/1999-420 zo dňa 20.4.1999 a zakladateľskej listiny č. 5063/1999-420 zo dňa 23.6.1999 v súlade s ust. § 12 ods. 1, 14 zák.č. 11/1990 Zb. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov, na základe zlúčenia štátnych podnikov: Lesy Bratislava, štátny podnik so sídlom Pekná cesta 19, 834 11 Bratislava, Lesy Trenčín, štátny podnik, so sídlom Hodžova 38, 911 01 Trenčín, Stredoslovenské lesy, štátny podnik, so sídlom Nám. M.R. Štefánika 1, 011 45 Žilina, Lesy Košice, štátny podnik, so sídlom Moyzesova 18, 042 39 Košice, Lesy Prešov, štátny podnik, so sídlom Obrancov mieru 6, 082 05 Prešov a Semenoles, štátny podnik so sídlom 033 19 Liptovský Hrádok, ktoré zanikli a ich majetok a záväzky prešli na odporcu v 2. rade. Navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca bol pôvodným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v PKV č. 22196, k.ú. Čáry a PKV č. k.ú. . Žalobca dňa 27.4.2006 vyzval žalovaných podľa zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným v PKV č. 22196, k.ú. Čáry a PKV č. k.ú. . Žalobca si uplatňuje svoj nárok v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z. Žalobca spĺňa všetky štyri podmienky kumulatívne ustanovené v § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. – je útvaram Rímskokatolíckej cirkvi s vlastnou právnou subjektivitou, v čase odňatia boli predmetné

nehnuteľnosti vo vlastníctve Rímskokatolíckej cirkvi, ktorá je na území SR riadne registrovaná a má svoje sídlo (majetok je zapísaný do vlastníctva jej útvarov, Rímskokatolícka cirkev je z právneho hľadiska subjektom sui generis, vždy ide o majetok univerzálnej a jednotnej Rímskokatolíckej cirkvi), vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu, hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti, lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním, podiely spoločnej nehnuteľnosti a predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu z jedného z dôvodov uvedených v 3. ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. Žalobca podal oprávnené výzvu na navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam u žalovaných ako povinných osôb. Proces identifikácie sporných nehnuteľností a ich prípadné geometrické zameranie je mimoriadne časovo náročné. Žalobca preto spresní žalobný návrh po zosúladení aktuálneho stavu s katastrom nehnuteľností na základe aktuálnej identifikácie parcel, prípadne geometrických plánov.

Žalobca dňa 1.6.2007 doplnil žalobu a tvrdil, že Rímskokatolícka cirkev bola pôvodným výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v PKV č. 522, k.ú. Čáry. Na základe Výmeru ONV v Senici zo dňa 24.9.1949 Zn. 611-26/8-1949 boli parcely č. , 3535/2, 3536/2, 3537/2, 3501, 4634/2, odpísané z PKV č. 522 do PKV č. 2296 v k.ú. Čáry a parcela č. bola odpísaná z PKV č. do PKV č. v k.ú. Žalované nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedenom v § 3 ods. 1 písm. c/ zákona č. 161/2005 Z.z. Uvedené osvedčuje zápisom v PKV č. a zápisom 141 v PKV č. 2296 a v PKV . Žalobca uviedol, že Výmer ONV v Senici zo dňa 24.9.1949 Zn. 611-26/8-1949 nemá k dispozícii.

Žalobca v podaní zo dňa 29.5.2007 zobral návrh sčasti späť a to vo vzťahu k parcele č. a č. pôvodne vedených v Pozemkovoknižnej vložke č. v katastrálnom území . Uznesením zo dňa 26.5.2008 súd konanie zastavil v časti, v ktorej sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovaným spoločne a nerozdielne vydať žalobcovi nehnuteľnosti a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam parcela číslo a parcela číslo pôvodne vedených v Pozemkovoknižnej vložke číslo v katastrálnom území , spolu s dokumentáciou, ktoré k nim prislúcha.

Žalobca v podaní zo dňa 9.11.2007 zobral návrh sčasti späť a to vo vzťahu k parcele č. , pôvodne vedenej v Pozemkovoknižnej vložke číslo i v katastrálnom území a parcele číslo , pôvodne vedenej v Pozemkovoknižnej vložke číslo v katastrálnom území . Uznesením zo dňa 26.5.2008 súd konanie zastavil v časti, v ktorej sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovaným spoločne a nerozdielne vydať žalobcovi nehnuteľnosti a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam parcela číslo pôvodne vedených v Pozemkovoknižnej vložke číslo v katastrálnom území a parcela číslo , pôvodne vedených v Pozemkovoknižnej vložke číslo v katastrálnom území , spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha.

V podaní zo dňa 29.5.2007 žalobca zmenil žalobu. Uznesením zo dňa 26.5.2008 súd túto navrhovanú zmenu nepripustil, nakoľko následne bola vykonaná ďalšia zmena žaloby zo strany žalobcu.

V podaní zo dňa 9.11.2007 žalobca zmenil žalobu. Uznesením zo dňa 26.5.2008 súd túto navrhovanú zmenu pripustil tak, aby petit žaloby znel v súlade so zmenami v označení

parcelných čísel a výmer keďže v označení nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania došlo k zmenám.

Uznesením OS Senica sp. zn. 7C 167/2011 zo dňa 30.4.2014 súd pripustil ďalšiu zmenu petitu žaloby, ktorá spočívala v tom, že opätovne došlo k zmene označenia parciel, ktoré sú predmetom tohto konania, keďže podaním doručeným Okresnému súdu Senica dňa 4.3.2014 žalobca požiadal o zmenu petitu návrhu v znení uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia. Zmenu petitu návrhu zdôvodnil tým, že v katastrálnom území Čáry bolo ukončené konanie o obnove evidencii pozemkov a zapísaný ROEP. Na základe dopytu navrhovateľa ním poverený geodet Mgr. Richard Ziman potvrdil, že časť geometrických plánov je potrebné zmeniť, inak nie sú spôsobilé na zápis v katastri nehnuteľností. Zmena geometrických plánov by však bola nákladná a časovo náročná. Geodet oznámil, že v prospech žalovaného v 1. rade bol založený list vlastníctva č. ... a v prospech žalovaného v 2. rade č. 2352 pre EKN parcely. Tieto EKN parcely (časť z nich) sú totožné s pozemkovoknižnými parcelami, ktorých pôvodným vlastníkom bol navrhovateľ (jeho právny predchodca) a prekrývajú sa s parcelami CKN, ktorých vydania sa žalobca domáha v tomto konaní.

Prvým prvostupňovým rozsudkom sp. zn. 10C 39/1007 zo dňa 25.7.2008, ktorý v spojitosti s rozsudkom KS Trnava sp. zn. 23Co 284/08 zo dňa 27.4.2009 nadobudol právoplatnosť 16.6.2007 súd návrh zamietol a žalobcu zaviazal právnym zástupcom žalovaného v 1. a 2. rade zaplatiť náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil podľa ust. § 2 ods. 1,2, § 3 ods. 1, § 4, § 5 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z.z., § 34 ods. 1 a 3 zák. č. 330/1991 Zb. a § 50 ods. 3 zák. č. 326/2005 Z.z. a mal preukázať, že žalobca nenaplnil podmienku riadneho uplatnenia nároku písomnou výzvou spolu s preukázaním dôvodu na vrátenia nehnuteľnosti v lehote do 30.04.2006. Podľa súdu nemožno považovať za perfektnú takú výzvu, ktorá neobsahuje označenie nehnuteľností, ktoré sa majú vydať a v tomto smere nemožno prisvedčiť tomu, že zákonodarcu vychádzal z princípu bezformálnosti výzvy. Výslovne sa stanovuje písomná forma výzvy a z textu zákona je zrejmé, že výzva musí obsahovať minimálne označenie oprávnenej a povinnej osoby, označenie nehnuteľností vlastníctvo ktorých sa žiada navrátiť a označenie dôvodu navrátenia vlastníctva, pričom i všeobecný odkaz na pozemkovoknižnú vložku a na § 3 zák. č. 161/2005 Z.z. nie je postačujúci. Vo výzve žalobca všeobecne uviedol § 3 zákona pričom nekonkretizoval, ktoré z ustanovení sa ho týka. Až v priebehu konania upresnil, že ide o dôvod navrátenia vlastníctva z dôvodu odňatia bez náhrady, podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona. Súd uzavrel, že pokiaľ žalobca v prekluzívnej lehote do 30.04.2006 nedoložil perfektnú výzvu, nepreukázal z akého dôvodu má byť vlastnícke právo navrátené, jeho nárok zanikol. Súd sa zaoberal aj aktívnou legitimáciou žalobcu a zistil, že žalobca nepreukázal, že je osobou oprávnenou na vydanie nehnuteľností, nakoľko vyvstala otázka, či v zápise v pozemkovoknižnej vložke z roku 1927 je správne označená Rímskokatolícka cirkev ako vlastníč sporných nehnuteľností, resp. či ako vlastníč nemala byť uvedená jedna z jej organizačných zložiek. Bolo preukázané, že vo výmere ONV v Senici zo dňa 24.09.1949 Zn. 611-26/8-1949 je ako subjekt vlastníckych práv označený Rímskokatolícka cirkev v Čároch, resp. Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Čáry, pričom v zmysle vtedy platného práva nemali farnosti právnu subjektivitu a žalobca ju získal až dňa 12.12.1994. Žalobca mal dôkazné bremeno ohľadne toho, že je právnym nástupcom pôvodného vlastníka, teda osobou oprávnenou na vydanie nehnuteľností, avšak dôkazné bremeno neuniesol a nepreukázal, že majetok v čase jeho odňatia vlastnil subjekt, ktorého je právnym nástupcom. V ďalšej časti sa súd zaoberal argumentom žalovaných ohľadom námietky nedostatku ich pasívnej legitimácie

v danom spore, pričom súd vychádzal z toho, že žalovaní vykonávajú správu týchto nehnuteľností a sú teda povinnými osobami podľa § 4 zákona, pričom nič nemení na tom ani fakt, že žalovaní 1/ a 2/ nie sú vlastníkami týchto nehnuteľností. Taktiež žalobca nepreukázal, že by nehnuteľnosti, ktoré boli odňaté, boli odňaté bez náhrady, nakoľko nehnuteľnosti boli vykúpené o čom svedčí aj výmer ONV v Senici, avšak v lehote do 30.04.2006 sporné nehnuteľnosti neboli vykúpené, mal preukázať žalobca, ktorý tak neurobil ani počas súdneho konania. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným žalovaným priznal náhradu trov konania. Právnomu zástupcovi žalovanému 1 priznal 4 x pojednávanie, 1 x vyjadrenie a ½ úkon za vyhlásenie rozsudku, pričom súd vychádzal z hodnoty veci, zo sumy _____ Sk, z toho cena ornej pôdy bola zistená podľa zák. č. 582/2004 Z.z. a cena trávnatých porastov _____ Sk, cena zastavanej plochy a nádvorí _____ Sk. Jeden úkon mal tak hodnotu _____ Sk, k tomu 6 x režijný paušál po _____ Sk, cestovné _____ Sk. Trovy konania žalovaného 2/ spočívali v trovách právneho zastúpenia za 6 úkonov, 3 x pojednávanie, 2 x stanovisko, hodnota úkonu vychádzala zo sumy _____ Sk z toho cena lesných pozemkov _____ Sk a cena lesných porastov _____ Sk. Jeden úkon mal tak hodnotu _____ Sk, k tomu režijný paušál, strata času, cestovné, DPII.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalovanému 1/ a 2/ uložil povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k tam označeným a špecifikovaným nehnuteľnostiam. S rozhodnutím prvostupňového súdu žalobca nesúhlasí, považuje ho za nesprávny ako odvolací dôvod uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Poukázal na to, že z priloženej výzvy jednoznačne vyplýva, že žalobca uplatnil reštitučný nárok u povinných osob - riadne, písomnou výzvou a včas - v zákonom v ustanovenej lehote do 30.04.2006. Náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľných vecí vymedzuje zák. č. 161/2005 Z.z. len po formálnej stránke, nie po stránke obsahovej. Poukázal na ust. § 34 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti požiadavka písomnej výzvy podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona je len podmienkou vzniku nároku na vydanie vecí, ktorou sa tento nárok zakladá, no neurčuje obsah práva, resp. právneho nároku na vydanie nehnuteľných vecí. Preto povinnosťou žalobcu bolo len osvedčiť oprávnenosť tohto nároku a nemožno súhlasiť s názorom súdu, že žalobca nedostatočne preukázal svoje oprávnenie domáhať sa vydania a navrátenia vlastníctva, keď vo výzve sa jednoznačne vyjadril ako oprávnená osoba, označil nehnuteľnosti a výzvu adresoval povinnému subjektu. Odvolateľ nesúhlasí s názorom, že nedostatok riadnej výzvy spôsobil zánik práva žalobcu. Poukázal na výklad ust. § 5 ods. 1 a nárok oprávnenej osoby zaniká nielen neuplatnením práva, ale aj nepreukázaním práva v lehote, čo urobil súd. Avšak takýto extenzívny výklad je v neprospech oprávnených osôb a je v absolútnom rozpore s účelom a cieľom reštitučného zákona. zák. č. 161/2005 Z.z. nestanovuje žiadne obsahové náležitosti reštitučnej výzvy. Ak by zákonodarca požadoval na perfektnosť reštitučnej výzvy konkrétne obsahové náležitosti, tieto by museli byť zákone výslovne uvedené. Na podporu svojich argumentov odvolateľ citoval z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cz 2/1992 zo dňa 29.01.1992. Poukázal ďalej na to, že žalovaný 1/ uznal formálnu a materiálnu správnosť uplatneného reštitučného nároku, keď mu zaslal dohodu o vydaní nehnuteľností na základe tejto výzvy. Súdu mal žalobca preukázať, že sporné nehnuteľnosti neboli vykúpené, s takýmto názorom nemožno súhlasiť, nakoľko nie je možné preukazovať niečo, čo nebolo vykonané. Dôvodil, že vo výmere ONV v Senici zo dňa 24.09.1949 Zn. 611-26/8-1949 je uvedené, že o náhrade za vykúpenú pôdu bude rozhodnuté samostatne a pokiaľ sa zachoval tento výmer a bolo by o náhrade za vykúpenú pôdu naozaj rozhodnuté, zachovalo by sa aj toto rozhodnutie. Žalobca lustráciou archívov obdržal jedine uvedený výmer a negatívne odpovede z archívov, že iné dokumenty sa nenachádzajú, sú súčasťou spisu. V súvislosti s právnym nástupníctvom žalobcu poukázal na podmienky § 2 zák. č. 161/2005 Z.z., tieto podmienky boli splnené a

prítom námieta preukazovania právneho nástupníctva nie je dôvodná, nakoľko bolo preukázané a aj žalovaným uznané, že predmetný majetok bol majetkom Rímskokatolíckej cirkvi. Žalobca je útvarom Rímskokatolíckej cirkvi s právnou subjektivitou, ktorý je registrovaný na Ministerstve kultúry a je oprávnenou osobou v zmysle reštitučného zákona. Čo sa týka vedenia pôvodných cirkevných subjektov pozemku bez označenia farnosti žalobca poukázal na prax v tom čase a na to, že platilo obyčajové právo, neexistoval právny predpis, ktorý by určoval akým spôsobom sa má viesť evidencia jednotlivých cirkevných právnických osôb. Taktiež poukázal na zákonný článok z roku 1894 o slobodnom vyznaní náboženstva. Odvolateľ žiadal prihliadnuť na cieľ reštitučného zákona, na jeho účel, na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu ČR, sp. zn. I ÚS 38/2002, ktorý sa zaoberal otázkami interpretácie a výkladu reštitučného zákona. Ďalej poukázal na dôvodovú správu zákona, že účelom zákona je poskytnúť rovnakú ochranu vlastníctva fyzickým osobám a vlastníctva cirkvám a náboženským spoločnostiam, tzn. že fyzické osoby a cirkvi majú rovnaké postavenie a má byť garantovaný rovnaký zákonný obsah a ochrana ich vlastníckych práv. Odvolateľ nesúhlasí s určenou výškou hodnoty sporu, keď žiadal postupovať podľa § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 38/2005 Z.z. Keďže žalovaní nepreukázali hodnotu veci a v súčasnosti ani nie je možné stanoviť hodnotu veci, má žalobca za to, že ak by bolo dôvodné priznanie náhrady trov konania, má postupovať podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a právny zástupcovia žalovaných vyčíslili trovy v nesprávnej výške, keď navyše právnenému zástupcovi žalovanému 1/ súd priznal 6 x režijný paušál po 100,- Sk, pričom v roku 2007 mal na režijný paušál za jeden úkon nárok 10,- Sk. Žiadal aplikovať ust. § 150 O.s.p., pričom súd sa s touto možnosťou nevysporiadal, ani ju neskúmal. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia iných súdov. Zároveň navrhol odvolaciemu súdu, že v prípade ak by sa stotožnil s právnymi názormi prvostupňového súdu, aby vo výroku pripustil dovolanie, v ktorom by sa opätovne riešilo, či si žalobca svoje právo uplatnil u žalovaného riadne a včas. Návrh odôvodnil aj tým, že na súdoch je podaných niekoľko stoviek žalôb s rovnakým skutkovým alebo obdobným základom, pričom výsledok rozhodnutia na Najvyššom súde SR by mohlo usmerniť rozhodovaciu činnosť ostatných súdov.

Žalovaní 1/ a 2/ odvolací návrh nepodali, k odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1/ prostredníctvom právneho zástupcu, žiada rozsudok potvrdiť, ako vecne správny. Uviedol, že správne súd vychádzal z ust. § 5 ods. 1 zákona, ktorý jednoznačne stanovuje, čo má oprávnená osoba preukázať a v akej prekluzívnej lehote. Žalovaný 1/ sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že postačuje odkaz na príslušnú pozemkovú knižnú vložku, ktorá je verejnou listinou, a že žalovaný si tam uvedené údaje môže prečítať. Dôvodil, že § 5 ods. 1 používa pojem preukázať a nie pojem poukázať. Taktiež žalovaný sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že postačuje že si uplatnil právo a nie je potrebné v prekluzívnej lehote do 30.04.2006 preukázať aj reštitučný titul, na základe ktorého prešli nehnuteľnosti do vlastníctva štátu. Keby súdy takýto výklad zákona pripustili, bolo by absolútne v zákone nadbytočný text „a súčasne preukáže skutočnosti podľa § 3“. Žalobca vôbec neunesol dôkazné bremeno v spore, že je nositeľom tohto práva, že je oprávnenou osobou. K náhrade trov konania s poukazom na aplikáciu vyhlášky č. 38/2005 považuje žalovaný 1/ za nedôvodné, nakoľko cena pozemkov v tejto vyhláške je účelovo určená len na konanie v pozemkových úpravách. Nemôže byť žalovanému 1/ na ujmu skutočnosť, že žalobca neurčil hodnotu sporu pre prípad trov konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj žalovaný 2/ prostredníctvom právnej zástupkyne tak, že žiada rozsudok potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti. Zdôraznil, že žalobca si neuplatnil právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v súlade s ust. zák. č.

161/2005, nepreukázal status oprávnenej osoby podľa § 2 ods. 2 zákona najmä, že jemu bolo odňaté vlastníctvo k nehnuteľnostiam a v hmotnoprávnej prekluzívnej lehote do 30.04.2006 neuplatnil právo v súlade s ust. § 5 ods. 1 zákona tak, že nespochybniteľným spôsobom označil nehnuteľnosti, ktorých sa domáha vydať formou písomnej výzvy a zároveň v uvádzanej lehote preukázateľným spôsobom preukázal existenciu jedného z dôvodov na navrátenie vlastníctva podľa § 3 zákona. V priebehu súdneho konania, teda po uplynutí hmotnoprávnej lehoty začal žalobca preukazovať skutočnosti, ktoré boli potrebné na uplatnenie práva a to najmä konkretizoval nehnuteľnosti, reštitučný titul, ktorý však nepreukázal, ktorý bol doložený až v súdnom konaní. K písomnej výzve nedoložil dôkaz o svojej právnej subjektivite, nedoložil pozemkovoknižnú vložku č. 2296 k.ú. Čáry na ktorú sa odvolával, ničím nepreukázal, že žalovaný 2/ je ohľadom nehnuteľnosti z pozemkovoknižnej vložky č. 2296 užívateľom, resp. držiteľom, nepredložil dôkaz o existencii reštitučného titulu, ktorý v čase podávania písomnej výzvy ani nemal vlastniť, iba odkaz na § 3. Ďalej dôvodil, že v zmysle pozemkovoknižnej vložky č. 2296 nemožno konkretizovať dôvod prechodu vlastníctva na Československý štát. Žalovaný 2/ na záver spochybňuje postavenie žalobcu ako oprávnenej osoby a jej následnej legitimácie v tomto spore. V tejto súvislosti poukázal na to, že nehnuteľnosti zapísané v pozemkovoknižnej vložke č. 2296 boli do tejto vložky prenesené do pozemkovoknižnej vložky č. 522, v ktorej je vedený pôvodný vlastník Rímskokatolícka cirkev, ktorá je právnickou osobou a v súčasnosti je registrovaná Ministerstve kultúry SR ako samostatný právny subjekt pod názvom Rímskokatolícka cirkev v Slovenskej republike, Kapitúlská 1, Bratislava. Žalovaný 2/ nespochybňuje právnu subjektivitu žalobcu, ktorú získal avšak žalobcovi nemohlo byť odňaté vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, keď v tom čase neexistoval a farnosť ako právnické osoby uznala cirkev až v kánonickom kódexe z roku 1983. Žalovaný 2/ naďalej trvá na námietke o nedostatku vecnej pasívnej legitimácie. Žalovaný 2/ má k nehnuteľnostiam postavenie správcu majetku vo vlastníctve štátu, pričom ust. § 5 ods. 2 zákona nezakladá automaticky pasívnu vecnú legitimáciu u osoby, u ktorej bola uplatnená písomná výzva. Žalovaný 2/ ani nemá podľa zákona povinnosť vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľným veciam. Nemôže previesť na iného viac práv než sám má. Pri určení ceny lesných pozemkov žalovaný 2/ použil údaje zo svojej účtovnej evidencie, ktorú v tomto prípade pre neho ošetruje Národné lesnícke centrum Zvolen, pričom táto organizácia má charakter znaleckej organizácie a stanovenie ceny hodnoty sporu je v tomto prípade v súlade s právnymi predpismi. Predložené potvrdenie spoločnosti Hypo - Real, s.r.o., o cene lesných pozemkov 11,- Sk/m² nemá oporu v žiadnom predpise a táto spoločnosť nie je ani znaleckou organizáciou.

Predmetom konania je vydanie nehnuteľností v zmysle zák. č. 161/2005 Z.z. o navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam.

Predmetný zákon sa radí k reštitučným zákonom prijatých na nápravu škôd spôsobených na majetku oprávnených osôb v predchádzajúcom režime vykonaných v rozpore so zásadami demokratickej spoločnosti.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca - Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Čáry dňa 27.04.2006 doručila žalovanému 1/ -

! výzvu na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam v zmysle zák. č. 161/2005 Z.z. V tejto výzve vyzval žalovaného 1/ v zmysle § 5 ods. 1 zákona na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam pôvodne zapísaných a vedených v PKV č. v k.ú. y a PKV č. v k.ú. Ďalej uviedol v tejto výzve, že nehnuteľnosti zapísané v uvedených pozemkovoknižných vložkách prešli do vlastníctva štátu alebo obce a boli

zapísané v predmetných pozemkovoknižných vložkách na základe dôvodu uvedeného v § 3 zák. č. 161/2005 Z.z., čo osvedčuje zápis v časti B pripojených v pozemkovoknižných vložkách, ktoré sú verejnými listinami, resp. v dokumentoch, ktoré na ne odkazujú. Ďalej sa vo výzve uviedlo, že Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Čáry je právnym nástupcom po pôvodných vlastníkoch nehnuteľností, ktorí sú zapísaní v uvedených pozemkových knihách, resp. pozemkovoknižných vložkách a Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Čáry bola zriadená v zmysle zák. č. 308/1991 Z.z. a v zmysle kódexu kánonického práva Kánonov 515, § 1,2,3. Dňa 27.04.2006 bola rovnaká výzva doručená aj žalovanému 2/ s tým, že išlo o nehnuteľnosti pôvodne zapísané a vedené v PKV č. 2296 v k.ú. Čáry. K týmto výzvam nebola doložená pozemkovoknižná vložka, ani žiadne iné doklady.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku ohľadom výzvy na navrátenie nehnuteľnosti uviedol, že výzvy nemožno považovať za perfektné, nakoľko neobsahujú označenie nehnuteľnosti, obsahujú len všeobecný odkaz na pozemkovoknižnú vložku a na § 3, čo nie je postačujúce. Na základe tohto preto právo žalobcu zaniklo.

Rozhodujúcou skutočnosťou v predmetnom spore a spornou medzi účastníkmi konania bola otázka splnenia všetkých kumulatívnych náležitostí písomnej výzvy zo strany navrhovateľa vo vzťahu k žalovaným 1/ i v 2/ a to v prekluzívnej lehote do 30.04.2006.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam (ďalej len „zákon“) môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30.04.2006, a k tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak má písomná výzva vyvolať zákonom sledované účinky, musí zodpovedať aj všeobecným podmienkam platnosti právneho úkonu a tiež musí zodpovedať aj špeciálnym podmienkam uvedeným v citovanom ustanovení. Táto výzva teda musí byť platným právnym úkonom v zmysle Občianskeho zákonníka a musí byť vybavená všetkými náležitosťami uvedeným v § 5 ods. 1 zákona.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí byť urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Z uvedeného je zrejmé, že písomný právny úkon musí byť určitý a zrozumiteľný, pričom zrozumiteľnosť má značný význam preto, aby z prejavu vôle konajúceho subjektu bol adresát objektívne schopný pochopiť, čoho sa týmto právnym úkonom konajúci subjekt domáha. Právny úkon preto musí byť zrozumiteľný vo všeobecnosti, teda aby bol význam použitých výrazových prostriedkov všeobecne objasniteľný. A právny úkon musí byť aj určitý, teda ak nie je vnútorne rozporný.

Písomnú výzvu možno považovať za jednostranný písomný právny úkon, ktorý musí spĺňať náležitosti jeho platnosti a to najmä náležitosti uvedené v ust. § 34 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ktorým oprávnená osoba vyzýva povinnú osobu, aby jej vydala veci, ktoré mala v držbe ku dňu účinnosti tohto zákona a ktorý boli odňaté spôsobom uvedeným v zákone. Bližšie obsahové náležitosti zákon nepredpisuje.

Odvolaací súd dospel k záveru, že výzvy žalobcu vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ sú nezrozumiteľné, pretože žalobca v nich neoznačil nehnuteľnosti, ktorých vydania sa domáha a v zmysle § 5 ods. 1 zákona tiež neuviedol akým spôsobom prešli predmetné nehnuteľnosti do

vlastníctva štátu. Podľa § 5 ods. 1 sa nemožno domáhať vydania veci určenej druhovo ale iba určenej individuálne a musí ísť o vec pôvodnú, t.j. štátom prevzatú a nie inú, napr. druhovo zodpovedajúcu. Možnosť preukázať ako došlo k odňatiu je na osobe oprávnenej.

Krajský súd v Trnave preto rozsudkom č.k. 23Co 284/2008 zo dňa 27. apríla 2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Uvedený rozsudok Krajského súdu v Trnave bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4Cdo 247/2009-443 zo dňa 02.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.03.2011 zrušený a vec bola vrátená Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie. Najvyšší súd konal na základe dovolania žalobcu. Z rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa k argumentom žalobcu ohľadom, že pozemkovoknižné vložky i dokumenty v nich uvedené sú všeobecne dostupné verejné listiny a ako také bolo aj dostupné aj žalovaným, nevysporiadal a preto jeho rozsudok je čiastočne nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Dovolací súd však zaujal aj stanovisko k správnej interpretácii ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. a uviedol, že z hľadiska podstaty vzniku subjektívneho práva na vrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam je zákon č. 161/2005 Z.z. právnou skutočnosťou zakladajúcou toto právo pri splnení podmienok uvedených v tomto zákone. Vznik tohto práva je zároveň sprevádzaný vznikom povinnosti vydať nehnuteľné veci, ku ktorým sa žiada navrátiť vlastníctvo. Podmienkami vzniku práva na vrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam sú existencia oprávnenej osoby, prechod vlastníckeho práva tejto osoby k nehnuteľným veciam vymedzeným v zákone na štát alebo na obec v rozhodnom období z dôvodu určeného zákonom (reštitučného dôvodu) existencia povinnej osoby. Ustanovenie § 5 ods. 1 zákona sa netýka podmienok vzniku práva na navrátenie vlastníctva, ale upravuje len spôsob jeho uplatnenia a to tak, že ho treba uplatniť výzvou, že táto výzva musí mať písomnú formu, že musí byť urobená do 30. apríla 2006 a že v tejto lehote musí byť preukázaný prechod vlastníctva k nehnuteľným veciam na štát alebo na obec z niektorého reštitučného dôvodu vymedzeného v § 3 tohto zákona, pričom následkom neuplatnenia práva v stanovenej lehote je jeho zánik. Samotnú výzvu však nebolo možné považovať za právny úkon, pretože s ňou nebol spojený vznik práva na navrátenie vlastníctva pretože vznik tohto práva bol podmienený splnením iných podmienok. Ak by vznik práva bol spojený až s doručením písomnej výzvy v zákonom určenej lehote, potom by sa nemohlo uplatniť ustanovenie zániku tohto práva jeho neuplatnením, lebo by nemalo čo zaniknúť (zaniknúť môže len existujúce právo). Na takúto výzvu preto nebolo možné klásť prísne formálne a obsahové požiadavky vyžadované zákonom pre platnosť právnych úkonov. Z hľadiska interpretácie § 5 ods. 1 zákona to potom znamená, že pre riadne uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva bolo postačujúce, k písomnej výzve doručenej povinnej osobe do 30. apríla 2006, boli nehnuteľnosti, ku ktorým sa uplatnilo právo na navrátenie vlastníctva označeného hoci aj len odkazom na konkrétne pozemkovoknižné vložky v konkrétnom katastrálnom území, rovnako bolo postačujúce, ak reštitučný dôvod v zmysle § 3 zákona bol preukázaný hoci je len odkazom na dokument zapísaný v pozemkovoknižných vložkách, z ktorého bol tento dôvod zistiteľný. Dovolací súd vychádza z toho, že zákon č. 161/2005 Z.z. je podľa predmetu v ňom obsiahnutej právnej úpravy reštitučným predpisom, ktorého účelom je zmeniť následky minulých majetkových a iných krívd. Orgány štátu sú pri aplikácii a interpretácii tohto predpisu povinné postupovať v súlade so zákonnými záujmami subjektov, ktorých ujma má byť aspoň čiastočne kompenzovaná. K splneniu jeho účelu a cieľa je preto nutné, aby súdy interpretovali tento predpis vo vzťahu k oprávneným osobám čo najústretovejšie v duchu snahy o zmiernenie niektorých majetkových krívd v dôsledku ktorých k prechodu majetku došlo. Podľa § 68 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v

znení platnom v čase doručenia výzvy žalovaným bol totiž katastrálny operát (súbor v dokumentačných materiáloch obsahujúcich údaje katastra z jedného katastrálneho územia) verejný, každý mal právo doň nahliadať a robiť si z neho výpisy, odpisy, alebo náčrty. V zmysle § 69 správa katastra bola povinná na požiadanie vyhotoviť potvrdenie, výpis alebo potvrdenú kópiu z pozemkových kníh, pričom tieto listiny boli označené za verejné listiny. Verejne dostupnou listinou s možnosťou jej vyžiadania z príslušného archívu bol aj dokument zistiteľných pozemkovoknižných vložiek, na základe ktorého bolo zapísané vlastnícke právo štátu. Týmto dokumentom bol v predmetnej veci výmer ONV Senica z 24.09.1949, Zn. 611-26/8-1949 z ktorého bol zrejmy dôvod prechodu vlastníctva na štát. Žalovaným preto boli dostupné všetky potrebné údaje týkajúce sa uplatneného práva na navrátenie vlastníctva vydaním nehnuteľných vecí.

Súd v intenciách zrušujúcich rozhodnutí (Uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 247/2009, Uznesenie KS TT sp. zn. 2Co 291/2010) doplnil dokazovanie o LV č. pre k.ú. Čáry, LV č. 2352 pre k.ú. Čáry, o o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom zo dňa 12.8.2014, dopĺňujúcimi vyjadreniami účastníkov.

S takto doplneného dokazovania vyplynulo, že návrh bol podaný dôvodne, keďže otázka náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľnosti podľa § 5 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z.z. bola vyriešená horepopísaným spôsobom. Spornými zostali otázky aktívnej legitímácie žalobcu a otázka prechodu vlastníctva nehnuteľností zo žalobcu do vlastníctva štátu. Žalovaný v 2. rade k otázke aktívnej legitímácie žalobcu namietal, že napriek tomu, že podľa výpisu z registra organizácií podľa § 21 ods. 2 Zák. 540/2001 Z.z. o štátnej štatistike zo dňa 9.5.2007 o registrácii samostatného cirkevného subjektu Rímskokatolícka cirkev, farnosť Čáry, so sídlom Agnelliho 217/908 43 Čáry s prideleným IČO: 34 016 546 s dátumom vzniku 12.12.1994 a napriek potvrdeniu Bratislavsko-trnavskej diecézy zo dňa 24.4.2007 číslo 214307 o tom, že Rímskokatolícka cirkev, farnosť Čáry bola v zmysle zákona č. 308/1991 Z.z. právoplatne zriadená a doposiaľ nebola zrušená namietal, že žalobca tak ako je označený, nie je oprávnenou osobou, keďže touto podľa § 2 ods. 2 zák. č. 161/2005 právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území SR vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8.5.1945 do 1.1.1990 spôsobom uvedeným v § 3. Takto potom z uvedeného vyplýva, že žalobca právne vznikol až 12.12.1994 teda po rozhodnom období, ktoré je uvedené v citovanom § 2 ods. 2. zák. č. 161/2005. Následne potom z toho vyplýva, že takto mu nemohlo byť odňaté vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v čase keď právne neexistoval. Z uvedeného je zrejmé, že teda ako žalobca mal byť označený subjekt Rímskokatolícka cirkev v Slovenskej republike, so sídlom na Kapitulskej 1, Bratislava. Takto označený účastník však v tomto konaní nie je. K otázke aktívnej legitímácie žalobcu žalobca uviedol, že Rímskokatolícka cirkev je sui generis a jej výlučným právom je spravovať svoje vnútorné záležitosti. Podľa názoru žalobcu citovaného § 2 ods. 2 vyplýva, že oprávnenou osobou je nielen samotná cirkev ako celok ale aj jej jednotlivé útvary majúce vlastnú právnu subjektivitu. Svoje tvrdenie podporil aj odkazom na Uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 48/2009 zo dňa 28.10.2010 a s ním súvisiace Uznesenie US SR sp. zn. IV. ÚS 27/2012-19 zo dňa 19.1.2012. Vzhľadom na obsah týchto rozhodnutí aj otázku aktívnej legitímácie žalobcu súd považoval za právne vyriešenú so záverom, že žalobca označený v žalobe je od podania návrhu označený správne.

Čo sa týka prechodu vlastníckeho práva žalobcu do vlastníctva štátu pri sporných nehnuteľnostiach, žalobca tvrdil, že žalované nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu

z dôvodu, ktorý je uvedený v § 3 ods. 1, písm. c/ zák. č. 161/2005 s tým, že boli odňaté bez náhrady. A to aj napriek tomu že podľa zák. č. 142/1947 Sb. o revízii prvej pozemkovej reformy malo dôjsť vo viacerých prípadoch k vyplateniu náhrad za zabraté nehnuteľnosti, takáto náhrada žalobcovi vyplatená nebola. A to z dôvodu nástupu totalitného systému, ktorý chcel obmedziť alebo až úplne vylúčiť ktorúkoľvek cirkev zo spoločenského života. Žalobca doplnil, že podľa § 3 ods. 1 reštitučného zákona, zákon predpokladá, že fin. náhrady v zmysle pozemkovej reformy vyplatené neboli. Z tohto dôvodu nie je rozhodujúce či žalobca na vyplatenie náhrad mal právo ale rozhodujúca je skutočnosť, že štát takúto náhradu nevyplatil. K tejto otázke súd poznamenáva, že jediným dokladom týkajúcim sa odňatia vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnostiam je výmer ONV Senica č.d. 774/59 zo dňa 24.9.1949 v ktorom okrem označenia nehnuteľností je uvedené „štát vykupuje podľa § 1 ods. 3 číslo. čís. 46/1948 Zb. Z Vášho pozemkového vlastníctva tieto nehnuteľnosti:“ Ani jedna z procesných strán nepredložila iný dôkaz na preukázanie či už vyplatenia resp. nevyplatenia náhrady z titulu horeuvedeného výmeru, pričom žalobca oslovil všetky archívy SR, ktoré by mohli mať vedomosť o dokladoch súvisiacich s horeuvedeným výmerom ONV Senica, avšak bezvýsledne. Je zrejmé, že na preukázanie nevyplatenia tejto náhrady nepostačuje len presvedčivé tvrdenie samotného žalobcu, avšak súdu je z iných reštitučných konaní týkajúcich sa aj fyzických osôb všeobecne známe, že totalitný systém, aj keď v rôznych rozhodnutiach, ktorými odnímal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam deklaroval, že sa jedná o odkúpenie, odňatie za náhradu, vyvlastnenie za náhradu, tieto platby nezvykol realizovať. Z tohto dôvodu súd sa priklonil k názoru, že aj reštitučný titul uvedený žalobcom, bol uvedený správne.

Vo vzťahu žalovanému v 1. rade súd podľa § 96 O.s.p. konanie zastavil, keďže žalovaný v 1. rade so žalobcom uzavreli dohodu č. ... o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam. Hore obsahom bolo vydanie všetkých nehnuteľností, ktoré boli vo vzťahu k žalovanému v 1. rade obsiahnuté v žalobe. Na základe tejto dohody bol vykonaný i vklad vlastníckeho práva na príslušnom katastrálnom úrade. Žalovaný v 1. rade so zastavením konania súhlasil.

Vzhľadom na horeuvedené a vzhľadom na skutočnosť, že súd je viazaný právnymi názormi súdu ktorý rozhodol o dovolaní (§ 243d O.s.p.) súd rozhodol tak ako je vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, súd ako prvé uvádza, že na strane žalovanej nevzniklo nerozlučné pasívne spoločenstvo a preto náhradu trov konania bolo potrebné u každého z nich posudzovať samostatne. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal návrh späť vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, ktorý zachoval sa v intenciách žalobného návrhu, súd žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia voči žalovanému v 1. rade podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s. p. O náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade nepriznal, keďže tento si trovy právneho zastúpenia nevyčísľil v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a zo spisu mu iné trovy nevyplývajú.

Súd uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume ... ktoré trovy v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), pozostávajú z :

Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty veci € podľa § 10 ods. 1 vyhlášky je v sume €.

- odmena advokáta za 23 úkonov právnej pomoci :prevzatie a príprava zastupovania, písomné podanie na súd zo dňa 27.4.2007, písomné podanie na súd späťvzatie zo dňa 29.5.2007, 9.11.2007, vyjadrenie zo dňa 9.5.2008, 13.5.2008, 10.7.2008, odvolanie zo dňa zo dňa 27.8.2008, vyjadrenie zo dňa 21.11.2008, dovolanie zo dňa 3.7.2009, odvolanie voči uzneseniu zo dňa 18.4.2012, vyjadrenie + návrh na zmenu petitu zo dňa 3.3.2014, čiastočné späťvzatie návrhu + vyčíslenie trov konania zo dňa 20.10.2014 , pojednávanie zo dňa 21.2.2008, 13.5.2008, 19.6.2008, 22.7.2008, 25.7.2008, 27.4.2009, 20.3.2012, 24.9.2013, 20.3.2014, 30.9.2014, z toho 20 úkonov á € , 1 úkon á 1/4 zo sumy €, 2 úkony á 1/4 zo sumy € t. j. spolu s 20 % DPH €

- x režijný paušál v sume	€ rok :	=	1 €
- x režijný paušál v sume	€ rok :	=	7 €
- x režijný paušál v sume	€ rok :	=	€
- x režijný paušál v sume	€ rok :	=	€
- x režijný paušál á	€ rok :	=	€
- x režijný paušál á	€ rok :	=	€

- cestovné : € z toho 1/2 je :

- náhrada za stratu času v sume € (rok 2008 (€), rok 2009 (€), rok 2012 (€), rok 2013 (€), rok 2014 (€), z toho 1/2 je :

Trovy právneho zastúpenia s 20 % DPH v sume €

Tarifnú hodnotu veci v sume € súd zistil podľa zákona č. 582/2004 Z.z., pričom táto pozostáva z : ceny ornej pôdy v sume € (€) a z ceny trvalých trávnatých porastov v sume € (€). Obrana žalovaného v I. rade proti povinnosti zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia v sume vyčíslenej žalobcom, spočívajúca v tvrdení, že žalobca mal pri stanovení hodnoty úkonov právnej služby poskytnutých pred 1.7.2013 správne vychádzať z § 11 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z. z. a nie z § 10 ods. 2 vyhlášky, neobstoí, nakoľko z rozhodovacej činnosti súdov v obdobných veciach je zrejmé, že ak je predmetom konania žaloba o vydanie nehnuteľnosti, ide o takú vec, ktorej hodnotu je možné určiť a teda nie je možné použiť ustanovenie § 11 vyhlášky. Zároveň súd tiež dáva do pozornosti, že tento právny názor zastával aj žalovaný v I. rade, keď v svojom podaní zo dňa 25.7.2008 pre účely výpočtu základnej sadzby tarifnej odmeny postupoval podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, pričom pre podporu svojej argumentácie súdu predložil aj rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach.

Súd právnemu zástupcovi žalobcu nepriznal odmenu za úkony: písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 5.3.2008, písomné podanie na súd vo veci samej (ústavná sťažnosť zo dňa 14.8.2009), písomné podanie na súd vo veci samej 2 krát zo dňa 19.3.2012 a zo dňa 17.10.2012, nakoľko nešlo o podania, ktoré by boli urobené na základe výzvy súdu a súd v ďalšom nevyhodnotil ich ako úkony, ktoré by boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva žalobcom.

Záverom súd ustálil, že i keď žalovaní v tomto konaní netvorili nerozlučné pasívne spoločenstvo a teda nemožno ich zaviazat' na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia žalobcovi spoločne a nerozdielne, pokiaľ ide o náhradu za cestovné a náhradu za stratu času je v súlade so zásadou spravodlivého usporiadania veci tieto pomerne rozdeliť medzi žalovaného v 1. a 2. rade, nakoľko boli vynaložené súčasne v rovnakom čase a mieste s poskytovaním právnej služby žalobcovi voči obom žalovaným.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona ;ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Senici, dňa 16. júna 2015



JUDr. Milan Trylč
s u d c a

Za správnosť vyhotovenia:
Silvia Pappová.